

Pollágh Péter

Dundi muzsika

*Oratórium szól a középhullámon,
s felváltva sok védtelen népdal is:
jókedvvel, bőséggel áradok.
Konyak van a hegedűben, s véres
bor a bőr alatt,
hajdani eszelősök osonnak
önmagát álmodó toronyba:
a lépcsőkön, szappanszín csigákon,
míg zokszó nélkül zokog a zongora.*

*Az asztalon Jenki dzsúsz: ezt képzelem,
meg azt: nincs semmi ajtóm, csak te;
s ha nem vagyok jól magamtól, elvétem,
nem találok: kilincstelen, fosztóképzős,
vétő kölyök. Túlzó vagyok, mint az álom.
De nem fekete, nem fehér, nem szürke.
Legalább ma nem. Évfordulók: megülöm
őket, mint kísértetek a levegőket.*

*Reggel könnyebb felkelni, ha hozok teát,
ha világra hozlak. Kimegyek az erkélyre,
besegítem a fényt: nagy zsákkal megyek,
piaci kofakosárral. Megmártom a ragyogó
napsárgaságban, színvakításban;
majd rádióm a holdra hangolom,
esetleg bakelit-kereket cserélek:
jókedvvel, bőséggel áradót, és két
védőkarral én vezényelek neked és érted.*

Mindenki legyen jó

*Szuperszép vagy: mint a gyűrű,
nincsen neked véged. Felettesem
vagy, én meg most épp bocsánatos,
mint egy bűn vagy elballagó álom.*

*Kisasszony-kosztón tartalak, ígérem,
tányérsapkában, csíkos váll-lapban
jelentek neked, de csak ha elhiszed.*

*Este van, alusznak már az ember-haramiák.
33 is elmúltam, esteledik bennem a harag.
A könyveket szeretem, ők még gerincesek.
Bolondjuk vagyok. Várom egy hosszú viszlátot,
hogy egyszer ellapozzanak, elengedjenek,
s csillagok fehér mesze öntse le testemet.*

*Aztán legyen reggel, keljek ki, mint a virág.
Hozzak komolytalan, apró, szép teát, el-
törhetlent, mellé kristályos gyerekszklát,
mokkaformát. Csészealjok kelljenek hozzá,
és játéktavak, csúszdaszerű kanalak, jó tók.*

*Ugorjak fejest a reggel völgyébe.
Nem vagy valós: sűgjam a füledbe.
Képzelt személy vagy, való nekem.
Fújjon a szél. Mindenki legyen jó:
hangosan ennyit mondjak, tölgyfás
hangon, mással ne gondoljak.*